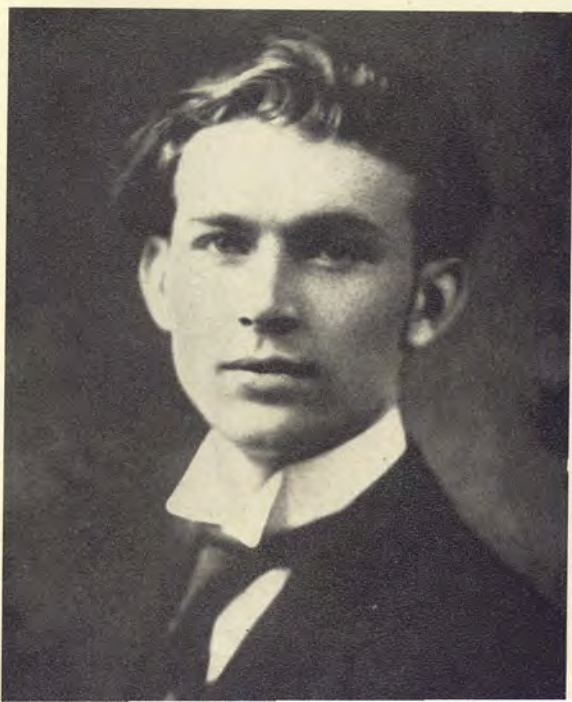
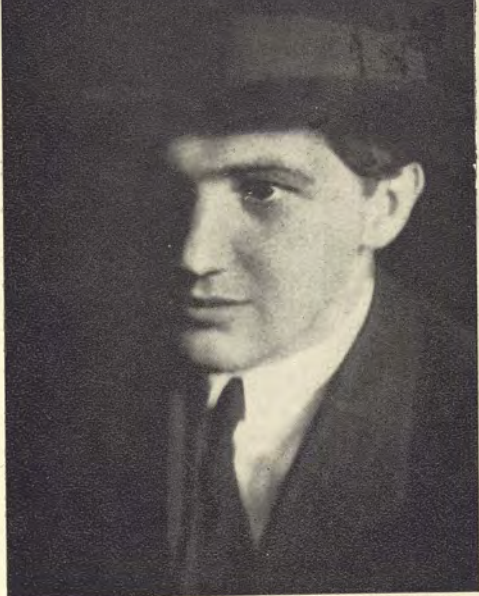

St. K.
Neuamn

Jiří
Wolker

A. M. Píša

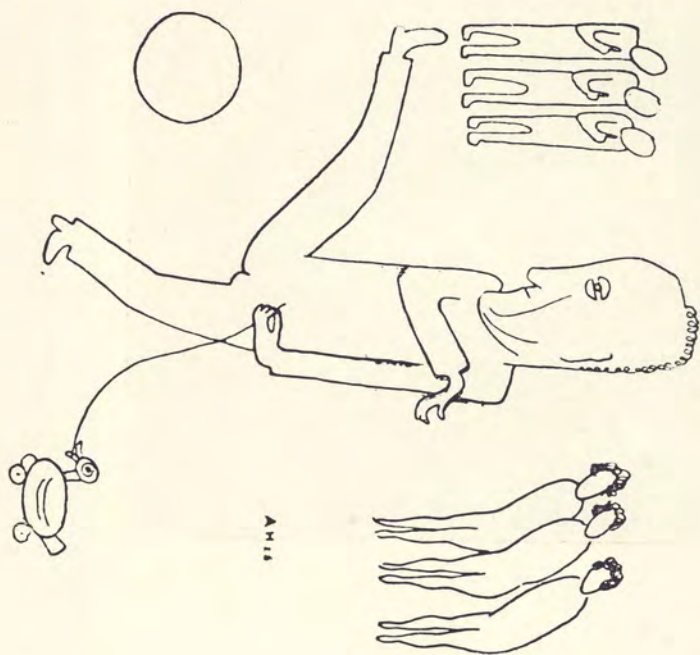
Vladislav
Vančura

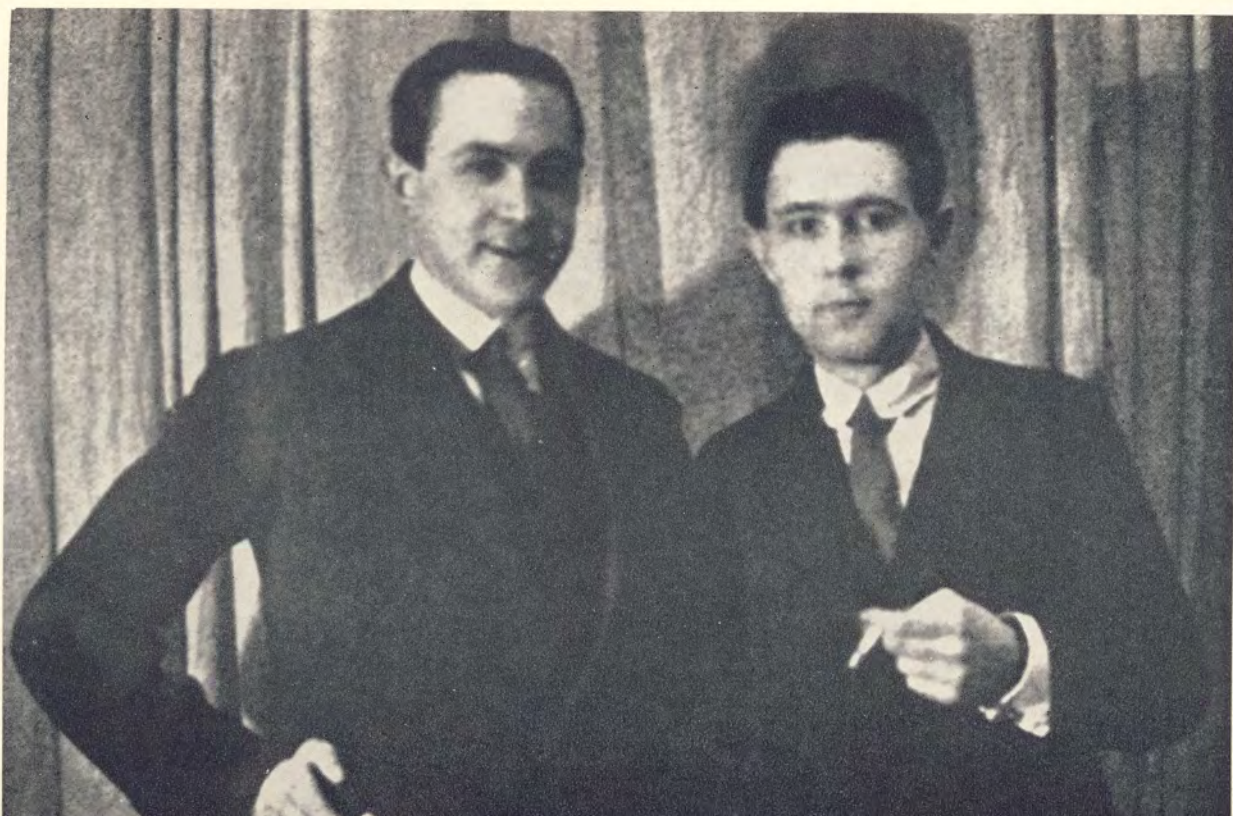
Bedřich
Václavek

Artuš
Černík

Nezval a Teige v Divadélku na Slupi

ČERVEN

PROLETKULT — KOMUNISM — LITERATURA — NOVÉ UMĚNÍ

ROK IV. ČÍSLO 12. VEDE STANISLAV K. NEUMANN 23. ČERVNA 1921.

Artuš Černík: Smutný den

Tichá hodina jakoby nebyla z tohoto města,
neboť ani pták v kleci nad svým osudem
nejásá;

zamyslili se lidé nad svým životem,
rozsykala rosu šedá nebesa?
Boží den a v ruce vztažené,
dívče svírá žlutý růženec,
dívče, které v letních dnech
hledělo do studánky.

Má v tvářích bledých nemocné rysy,
umírá touhou a volá zpátky
veselé srdce a horaké ptáky.

Bystřiny, pádící mechem,
kameny na rozcestích,
nejste-li led a snh,
nejste-li neděle truchlivých zadumání?

Ztratily barvy hřejivé tváře,
pozbyly domy vřidnost,
již vítají člověka cizího, člověka věfického,
tržiště nekonečné, bída dláždění
zajaly do zrádných sítí ženu.

A v tento den,
byť v kostelích byl zpěvem posvěcen,
a ženy, jimž rudá krev byla dána,
aby z ní zástupům vyrosla slávobrána,
byť zpěvem políbily nejzazší skaliny a chaty,
je smutná sousedka nad podzím tesklivější
a ježto modlíteb už leta zapomněla,
s růžencem žlutým v rukou
nad světem se modlí u okna:

— Vy oblaka, jichž ruka nespoutala,
vy stromy, kterým ústa dána nebyla,
vy vzdechy, které světem plujete,
vy smutní mrtví, kterých neskrýla
však mramorová deska třípytíva,
má mrtvá sestřičko, již láska zavraždila,
vy ptáčci, keře, oči zamýšlené,
pastviny skutečné i louky sněné,
bude mi umřítí
za takového dne,
v mlhavém polibku sluneční pochoďné.

— Den snese se na lehkých perutích,
odpusťte bledé holčičce tíživý hřích.

— Uprostřed zahrad a zpěvu ženčů
a kytek na mezích
kdys z neznámého večera
jsem v život vkročila
jak vlnka jezera,
jak pěnka . . .

— Leč domy cizí, města, města, okna,
jednou mne neal vlak
do vašich objetí,
ni zahrádám, ni všim jsem s bohem nedala
ni hnězdům ptácat v lesním údolí.
A hřešit nechtějíc, jsem těžce zhrěšila,
svůj život kráslic perlami.
Člun na jezere v bouřích utonul
a lipu v květu milujíc milenci.
Mé oči za večerů v městě vybledly
a nikdo nevrátí mi dětské duše.

169

ROČNÍK I.

HOST

MĚSÍČNÍK LITERÁRNÍ SKUPINY.
VYCHÁZÍ 15. KAŽDÉHO MĚSÍCE.
ŘÍDÍ REDAKČNÍ KRUH (BRNĚN-
SKÝ A PRAŽSKÝ).

PŘEROV 1921-22.

TISKEM A NÁKLADEM „OBZORU“ HRANICE-PŘEROV.

H O S T

ROČNÍK I.

ČÍSLO I.

HŘÍ VOLKER

TĚŽKÁ HODINA.

(A. M. PÍŠOVI)

Přišel jsem na svět,
abych si postavil život
dle obrazu srdce svého.

Chlapecké srdce je písnička na začátku,
plán pro zámeček, který bys všem lidem a milé dal k svátku,
ale mužovo srdce jsou ruce a mozoly,
které se krví svou do očíh probolí,
aby tu alespoň stála skutečná hospoda u silnice
pro ušlé poutníky a pro poutnice.

Dnes je má těžká hodina.

Růžové srdce mi zemřelo a sám je v rakvi vynáším
a zemřelým trpě, trpím i tím,
které mi v prsou se roditi počíná, -
- dnes je má těžká hodina,
protože jedno srdce jsem pohřbil a druhé ještě nemám.
Sesláblý úzkostí, sesláblý samotou
marně se bráním studeným stěnám
pokoje svého
uštěpáného.

Milenciin dopise, lampo, kniha kamarádova,
věci zrozené z řísky, světla a víry,
dnes při mně stojte a třikrát mi věrnější buďte,
když zůstal jsem na světě slův,
a modlete se,
aby mi narostlo srdce státočné a k sobě nesmlouvavé,
a věšte,

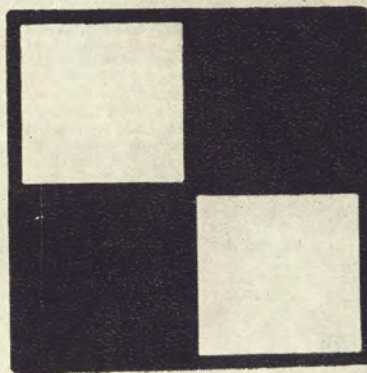
věřte dnes za mne, že tomu tak bude,
věšte dnes za mne, že postavím
dle obrazu jeho
život člověka spravedlivého.

Já mužné srdce ještě nemám,
sám v těžké své hodně:
a proto nevěřím.

Život (sborník, 1922) obálka

ŽIVOT

NOVÉ UMĚNÍ - KONSTRUKCE
SOUDOBA INTELEKTUELNI
AKTIVITA

REDAKTOR
J. KREJCAR

VYDAL VÝTVARNÝ ODBOR UMĚLECKÉ BESEDY

PRAHA 1922.

Vydáno po konfiskaci.

V Praze, dne
18. února 1922.
Ročník I.
Číslo 6.

PROLETARI VSECH
ZEMI
SPOJTE SE!

PROLETKULT

TÝDENÍK KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA
PRO PROLETÁRSKOU KULTURU

Ruský hlad
(K. Horvát)

Soudruh G. Něrardov, jenž prošel hladovějšími guberniemi, píše:

— Hlad zachvacuje již nemocnice a dětské útluky. Přítel Chochlov, jenž navštívil evakované děti ze Samary do Pavlovského dětského mateřka, usel. V zoufalství vyrazil se mu z úst: Tot tovarna na andělky!...

Děti byly evakuovány za dvacetistupňového mrazu. Dětský útulek nebyl ještě připraven. Děti ani uhlí nebylo. Děti křečly se k sobě jako kůtka, zahřát se nebylo lze. V nemocnici není nejen lékařů, ale ani žádné — potraviny. Leží děti z hladu opuchlé, lidským tvorem nepodobné, oděné ve špinavé haděrky, leží v dětském — útulku —

V Marazanech děti neviděly dva měsíce chlebové kůrky. Ráno brambory, v poledne brambory, večer brambory. Bez másla, bez čaje. Stávalo se, že 35 dětí dva a půl dne musilo sedět jako malí trestanečkové o pouhé — vodě. Když ošetřovatelka přivedla korrespondenta-novináře do chladné ložnice, zachvěla se a probouvala dětská zmodralá tělka z postýlek a vřadachem ned se jeden plát:

„Tetičko Lejo, už to bude brzo? Ach, jen rychleji, tetičko Lejo... jst, jst!...“

Tetička Leja tentokrát přišla s radostnou zprávou: „Dnes, máš děti, budeme mít chleba...“

Chleba? Oh, jaká radost! A jaký nekld! Vaku — za nedlouho přinesli chleba. Byl to chleba náhrzkový, z nedozrálého ova. Leč jak dychtivě jej děti pojídaly; jak závistivě divily se ňny, jak chleba už sody, na ty, kdož bopve dojídaly!

„Ach, kdyby tak byl ještě kousček!...“
Leč nebylo. Všem chleba byl přídán rozdělen na stejnou porci.

Ještě vážnější věc uděla se ti, když jsi odcházel z tohoto hladového dětského útulku. — U dveří i na dvoře hromadila se celá řada matek:

„Sltuj se, bítuško... vem od nás naše děti... jinak — z hladu zemrou...“

V mnohých útulcích pro nedostatek prostředků bylo nutno snížit počet chovanců.

Ach, co čeká děti, které budou z útulku propuštěny... —

Kelčinský útulek. Čistouché pokojky, vymyté děti v čistých košíkách. Avšak ze 44 dětí masili již propustit 14 chovanců pro nedostatek prostředků, a na dvoře právě čeká vůz, aby odvezl z útulku tři sirotky — sestry: Aniša, Darja a Annu Klestové. Tři sestřičky, určené k propuštění z útulku, v zapnutých už pláštěcích, klesly na zem, objaly se a vzlykají. Nad nimi stojí divčna — správkyň útulku. Láostivě hladí holčičky, chce je potěšit, nemáže — v hrdle kámen. Rozkaz: nutno snížit počet chovanců... rozkaz, ano, ale jak vyplnit?.. Najednou rázně, rozhodně promluví: „Zůstanete tady... Ať je jakkoli, já si to zodpovím...“

Lámce se cosi v duši, vidí-li v přední desítce matek dětí, které jsou určeny k propuštění z útulku. Padají k nohám, pláče: „Co s nimi budeme dělat? Za živa snad zakopat je do země...“

Předseda petropavlovského povětu protil ve válce mnoho útasů, avšak: „Tam,“ praví, „bylo lehčejí...“ —

Otcové dávno nejsou doma. Šli hledat chleba. Matky zavřely chaloupky, vzaly na ruku i za

V A R

POKROKOVÝ LIST
PRO VEŘEJNÉ OTÁZKY

REDIGUJE

ZDENĚK NEJEDLÝ

ROČNÍK I.

ROK 1922.

TISKEM A NÁKLADEM
OBCÁNSKÉ KNIHTISKÁRNY V PRAZE.

REVOLUČNÍ SBORNÍK

DEVĚTSIL

Vydalo na podzim 1922 v Praze
nakladatelství Večernice V. Vortel

PÁSMO-DISK-PÁSMO-DISK-PÁSMO

Pouze moderním lidem!

JSME POSTRACHEM:
dýchodných kritiků středoklasických
profesorů /aesthetických svokostolářů
liberalů, konjunkturálních literárních bab

NAŠIMI PRÁTELI JSOU
moderní básníci, mladí intelektuálové,
revolucionáři bez maloměstských
dudáček, odvážní a oystři lidé

P. T. reakcionáři se zdvořile žádají, aby
leták pohodili na veřejné ulici, u holiče,
v kavárně a pod.

Po přečtení laskavě před-
platte Pásmo. První ročník.
14 čísel 43 Kč. Jednotlivá
čísla Kč 3 30, po 1. červnu
1925 Kč 3 60

trn

satyrický časopis studentů.

V před hrudi zdravou! VL. MAJAKOVSKIJ.

DISK NEPERIODICKÝ SBORNÍK

Redakce — Directeurs: Černík, Krejcar, Seifert, Teige.

Vydavatel, nakladatel a zodpovědný redaktor: A. Černík.

Redakce „Disku“: Praha II., Černá 12 a Brno-Julánov, Husovo nábreží 10.

Administrace „Disku“: Brno-Julánov.

Knihkárna Ant. Odehnal Brno, Veselá 39.

Členy „U S. Devětálu, Praha“ jsou:

a) činnými: Černík A. (Brno), Honzl J. (Praha), Krejcar J. (Praha), Nezval V. (Praha), Obrtel V. (Praha), Remo I. (Praha), Seifert Jar. (Praha), Svoboda J. (Třebíč), Svrček J. B. (Brno), Šíma J. (Paříž), Štýrský J. (Praha), Voskovec J. (Praha).

b) dopisujícími: Mahen J. (Brno).

Tento seznam jest neúplný, ježto do uzavěrky podrobný seznam nedejel.

Členy „Brněnského Devětálu“ jsou:

a) zakládajícími: Černík A. (Brno), Svoboda J. (Třebíč), Svrček J. B. (Brno), Šíma J. (Paříž),

b) činnými: Černík A. (Brno), Halas Fr. (Paříž), Haluza Ct. (Brno), Heythum Ant. (Praha), Hoch A. A. (Úvaly), Hrdina Jos. (Praha), Chochol Jos. (Praha), Kisch E. E. (Berlín), Krejčí M. (Letovice), Markalous E. (Brno), Myzet R. (Los Angeles), Ponc Mir. (Berlín), Rossman Zd. (Brno), Řehák Jos. (Brno), Schulz K. (Praha), Václavek B. (Brno), Václavková Sl. (Brno).

ČTĚTE! Pásmo **Teige: Film** **ČTĚTE!**
Seifert: Na vlnách T.S.F.
Nezval: Pantomima

Milý mladší Wolk,

oprávně Ti jako představení (příp. jistě)
že vytkneš z Gmlu a načas Ti legitimasi. Jste Ti to
ulpěkně napíše; je to tak tak obecní jako vytkneš a in' jistě.

Přirody:

- 1) Program list, kdež o Gmlu tvoří učen'
programu učen. K. J. Tělo je ale učen' a je
kdy přelát' dle učen' a je učen' Goll a Libs.
Apollinaria.
- 2) Kdež o Gmlu učen' učen', a je
pau občasů je učen' formale.
- 3) Kdež učen' o učen' a učen' učen' v Gml.
přelát, učen' učen' a učen' učen'.

Učen', je to učen' učen' učen', a je učen'
učen' učen' učen' učen' učen' učen' učen' učen'
přelát učen' učen' učen' učen' učen' učen' učen'
učen' učen' učen' učen' učen' učen' učen' učen'
učen' učen' učen' učen' učen' učen' učen' učen'
učen' učen' učen' učen' učen' učen' učen' učen'

Sau' učen' učen' a učen' učen' učen'.
Hyne pod učen' učen' učen'.

P. J. Honzl učen'.
je učen' učen'.

Jin' Wolk